YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

12 päivänä toukokuuta 2004 *

Asiassa T-198/01 R [III],

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, kotipaikka Ilmenau (Saksa), edustajinaan aluksi asianajajat G. Schohe ja C. Arhold ja sittemmin asianajajat C. Arhold ja N. Wimmer, prosessiosoite Luxemburgissa,

hakijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Di Bucci ja V. Kreuschitz, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastapuolena,

jota tukee

Schott Glas, kotipaikka Mainz (Saksa), edustajanaan asianajaja U. Soltész,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa hakija vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jatkaa Saksan valtiontuesta Saksassa toimivalle Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:lle 12 päivänä kesäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2002/185/EY (EYVL 2002, L 62, s. 30) 2 artiklan täytäntöönpanon lykkäämistä, joka on esillä olevassa asiassa määrätty 4.4.2002 ja 1.8.2003 annetuilla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräyksillä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian tausta ja oikeudenkäyntimenettely

1 Komissio teki 12.6.2001 päätöksen 2002/185/EY Saksan valtiontuesta Saksassa toimivalle Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:lle (EYVL 2002, L 62, s. 30; jäljempänä riidanalainen päätös). Komissio jätti päätöksessä nimenomaisesti tutkimatta kaikki Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:lle (jäljempänä TGI tai hakija) myönnetyt ja Saksan 1.12.1998 ilmoittamiin toimiin sisältyneet tuet, jotka saattoivat olla yhteismarkkinoille soveltumattomia, ja keskittyi vain yhteen eli 4 miljoonan Saksan markan (DEM) (2 045 168 euron) suuruiseen maksusta vapauttamiseen (jäljempänä maksusta vapauttaminen), joka koski kauppahintaa, joka TGI:n oli 26.9.1994 tehdyn sopimuksen (jäljempänä ensimmäinen omaisuudenmyyntisopimus) perusteella maksettava Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgabenille (jäljempänä BvS).

2 Riidanalaisen päätöksen mukaan (1 artikla) maksusta vapauttamisen myöntäminen on yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, eikä sitä voida hyväksyä EY 87 artiklan 3 kohdan nojalla. Riidanalaisessa päätöksessä (2 artikla) Saksan liittotasavalta velvoitetaan perimään tuki takaisin.

3 Hakija nosti 28.8.2001 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaati riidanalaisen päätöksen kumoamista.

4 Komissio hylkäsi 17.9.2001 päivätyllä kirjeellään Saksan hallituksen 23.8.2001 päivätyssä kirjeessä esittämän pyynnön maksusta vapautetun määrän takaisinperinnän lykkäämisestä.

5 BvS antoi 2.10.2001 päivätyllä kirjeellään hakijalle tiedoksi jäljennöksen komission 17.9.2001 päivätystä kirjeestä ja kehotti hakijaa maksamaan viimeistään 15.10.2001 takaisin 4 830 481,10 DEM (2 469 785,77 euroa) eli riidanalaisen tuen korkoineen. Lisäksi BvS, joka otti huomioon sen, että hakija oli ilmoittanut sille aikomuksestaan hakea ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, täsmensi, ettei se aikonut ryhtyä perimään riidanalaista tukea takaisin ennen kuin välitoimista päättävä tuomioistuin on antanut ratkaisunsa tässä asiassa, välttääkseen ottamasta kyseiseen hakemukseen ennalta kantaa.

6 Hakija on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 15.10.2001 toimittamallaan erillisellä kirjelmällä vaatinut EY 242 ja EY 243 artiklan nojalla ensisijaisesti, että riidanalaisen päätöksen 2 artiklan täytäntöönpanoa lykätään.

7 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti määräsi 4.4.2002 esillä olevassa asiassa (T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau v. komissio, Kok. 2002, s. II-2153; jäljempänä ensimmäinen määräys) annetun määräyksen määräysosan 1 kohdassa riidanalaisen päätöksen 2 artiklan täytäntöönpanoa lykättäväksi 17.2.2003 asti (jäljempänä ensimmäinen lykkääminen). Mainitun määräyksen määräysosan 2 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti asetti myöntämälleen lykkäämiselle kolme ehtoa, joita hakijan oli noudatettava.

8 Välitoimihakemuksen jättämistä edeltäneet esillä olevan asian olennaiset tosiseikat kuvataan ensimmäisen määräyksen 7–21 kohdassa. Tarkempi tiivistelmä riidanalaisesta päätöksestä ilmenee saman määräyksen 22–27 kohdasta. Tämän ensimmäisen määräyksen antamiseen johtanut välitoimimenettely kuvataan kyseisen määräyksen 36–47 kohdassa. Ensimmäinen määräys on pysytetty yhteisöjen tuomioistuimen presidentin muutoksenhakuasiassa komissio vastaan Technische Glaswerke Ilmenau 18.10.2002 antamalla määräyksellä (C-232/02 P(R), Kok. 2002, s. I-8977).

9 Schott Glas -niminen yritys hyväksyttiin 15.5.2002 annetulla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä pääasiaa koskevassa menettelyssä väliintulijaksi tukemaan vastapuolena olevan toimielimen vaatimuksia.

10 Komissio teki EY 88 artiklan 2 kohdan nojalla 5.7.2001 päivätyllä kirjeellä aloitetun toisen muodollisen tutkintamenettelyn päätteeksi 2.10.2002 päätöksen 2003/383/EY valtiontuesta C 44/01 (ex NN 147/98), jonka Saksa on myöntänyt TGI:lle (EUVL 2003, L 140, s. 30; jäljempänä toinen päätös). Toisessa päätöksessä komissio katsoi, että Saksa oli myöntänyt hakijalle yhteismarkkinoille soveltumattomia valtiontukia, jotka sisälsivät ensimmäisessä omaisuudenmyyntisopimuksessa vahvistettua ostohinnan osaa koskevan pankkitakauksen muuttamisen ja Thüringer Aufbaubankin (jäljempänä TAB) 2 000 000 DEM:n (1 015 677 euron) suuruisen lainan, ja velvoitti Saksan perimään viipymättä nämä tuet takaisin hakijalta.

11 Hakija nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 18.12.2002 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen toisen päätöksen kumoamiseksi. Asia merkittiin rekisteriin numerolla T-378/02. Lisäksi TGI on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 14.2.2003 toimittamallaan kirjelmällä vaatinut toisen päätöksen 2 artiklan täytäntöönpanon lykkäämistä. Kyseisessä asiassa 1.8.2003 annetulla määräyksellä (T-378/02 R, Technische Glaswerke Ilmenau v. komissio, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) välitoimista päättänyt tuomari määräsi toisen päätöksen 2 artiklan täytäntöönpanoa lykättäväksi 31.10.2003 saakka. Kyseiselle täytäntöönpanon lykkäykselle asetettiin neljä ehtoa.

12 Koska hakija katsoi täyttäneensä kaikki sille ensimmäisen määräyksen määräysosan 2 kohdassa asetetut velvoitteet, se saattoi samanaikaisesti 17.2.2003 toimittamallaan kirjelmällä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin käsiteltäväksi hakemuksen ensimmäisen täytäntöönpanon lykkäämisen jatkamisesta, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut pääasiaa koskevassa asiassa lopullisen tuomion.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti määräsi tässä asiassa 1.8.2003 antamallaan määräyksellä (T-198/01 R [II], Technische Glaswerke Ilmenau v. komissio, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa; jäljempänä toinen määräys) riidanalaisen päätöksen 2 artiklan täytäntöönpanoa lykättäväksi 17.2.2004 saakka, ja se asetti tälle täytäntöönpanon lykkäämiselle seuraavat kolme ehtoa:

— ensinnäkin hakijan on täytettävä asiassa T-378/02 R, Technische Glaswerke Ilmenau vastaan komissio, 1.8.2003 annetun määräyksen määräysosan 2 kohdassa asetetut neljä ehtoa (jäljempänä ensimmäinen ehto)

— toiseksi hakijan on maksettava takaisin BvS:lle ennen 31.12.2003 lisäksi 256 000 euroa ja toimitettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ja

komissiolle viikon kuluessa mainitusta maksusta mutta kuitenkin viimeistään 7.1.2004 kirjallinen todiste tästä takaisinmaksusta (jäljempänä toinen ehto)

— kolmanneksi hakijan on toimitettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ja komissiolle viimeistään 6.2.2004 tilintarkastajan laatima yksityiskohtainen kertomus rahoitusasemastaan 31.12.2003 ja erityisesti siitä ylimääräisestä erästä, jonka se voisi maksaa ennen 30 päivää kesäkuuta 2004, mikäli siihen mennessä pääasiassa ei ole annettu tuomiota (jäljempänä kolmas ehto).

14 Ensimmäisen ehdon osalta hakija toimitti 15.9.2003 päivätyllä kirjeellään 18.9.2003 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen saapuneen TAB:n antaman todistuksen, jonka mukaan hakija oli maksanut sille velkansa. Lisäksi hakija toimitti 16.10.2003 päivätyllä kirjeellään, joka saapui ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen seuraavana päivänä, asiakirjoja, joiden mukaan TAB:lle annettu parhaalla etuoikeussijalla oleva panttivelkakirja neljättä uunia varten oli vapautettu ja annettu uudelleen BvS:lle viimeksi mainitulla olevan, ensimmäisen omaisuudenmyyntisopimuksen ostohinnan jäljellä olevan määrän maksamista koskevan oikeuden varmistamiseksi. Lisäksi ensimmäisen omaisuudenmyyntisopimuksen ostohinnan jäljellä olevan määrän osalta Geiß oli 3.3.1998 antanut BvS:lle yhteisvastuullista henkilötakausta vastaavan takauksen TAB:n lainan takaisinmaksun vakuudeksi.

15 Toisen ehdon osalta hakija toimitti 22.12.2003 päivätyllä kirjeellään, joka saapui seuraavana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, asiakirjoja, jotka todistivat, että se oli 16.12.2003 maksanut BvS:lle 256 000 euron suuruisen summan.

16 Kolmannen ehdon osalta hakija pyysi 27.1.2004 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen saapuneella kirjeellään, että sen rahoitusasemasta laadittavan tilintarkastajan yksityiskohtaisen kertomuksen antamiselle asetettua määräaikaa siirrettäisiin 13.2.2004 asti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hyväksyi hakemuksen 28.1.2004.

17 TGI toimitti 12.2.2004 päivätyllä kirjeellään, joka saapui seuraavana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, tilintarkastustoimisto Pfizenmayer & Birkelin 10.2.2004 laatiman kertomuksen hakijan rahoitusasemasta 31.12.2003 (jäljempänä Pfizenmayerin kuudes asiantuntijalausunto). Hakija pyysi 17.2.2004 saapuneessa kirjeessään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan mukaisesti tiettyjen sen kirjeeseen ja Pfizenmayerin kuudenteen asiantuntijalausuntoon sisältyvien tietojen luottamuksellista käsittelyä väliintulijaan nähden.

18 Hakija katsoi (edellä 14–17 kohdassa esitettyjen tosiseikkojen perusteella), että se oli täyttänyt kaikki toisen määräyksen määräysosan 2 kohdassa asetetut velvoitteet, minkä vuoksi se saattoi 17.2.2004 toimittamallaan kirjelmällä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin käsiteltäväksi hakemuksen riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisen jatkamisesta, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut pääasiaa koskevassa asiassa lopullisen tuomion (jäljempänä lykkäyksen jatkamista koskeva hakemus).

19 Schott Glas esitti 27.2.2004 ja komissio 1.3.2004 huomautuksensa välitoimihakemuksesta.

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti määräsi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti 3.3.2004 annetulla määräyksellä riidanalaisen päätöksen lykkäystä jatkettavaksi tilapäisesti, kunnes esillä olevan lykkäyksen jatkamista koskeva asia ratkaistaan.

21 Hakija toimitti välitoimista päättävän tuomarin kehotuksesta 24.3.2004 kirjalliset huomautuksensa komission 1.3.2004 toimittamista huomautuksista.

22 Komissio toimitti 6.4.2004 kirjalliset huomautuksensa hakijan 24.3.2004 toimittamista huomautuksista. Schott Glas puolestaan ei ole esittänyt huomautuksiaan.

Asianosaisten vaatimukset

23 Hakija vaatii, että välitoimista päättävä tuomari

— lykkää riidanalaisen päätöksen 2 artiklan täytäntöönpanoa siihen asti, että pääasia ratkaistaan lopullisesti, tai toissijaisesti 30.6.2004 asti

— velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Komissio vaatii Schott Glasin tukemana, että välitoimista päättävä tuomari

— hylkää riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäyksen jatkamista koskevan hakemuksen

— velvoittaa hakijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

25 EY 242 ja EY 243 artiklan sekä EY 225 artiklan 1 kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykättäväksi, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät, tai päättää tarpeellisista välitoimista.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimihakemuksessa on ilmoitettava ne seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaaditun välitoimen myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa siten, että täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on hylättävä, jos jokin niistä puuttuu (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta ja asia T-237/99 R, BP Nederland ym. v. komissio, määräys 8.12.2000, Kok. 2000, s. II-3849, 34 kohta). Tarpeen vaatiessa välitoimista päättävä tuomari myös punnitsee kyseessä olevia etuja (asia C-445/00 R, Itävalta v. neuvosto, määräys 23.2.2001, Kok. 2001, s. I-1461, 73 kohta ja ensimmäinen määräys, 50 kohta).

27 Koska asianosaisten kirjalliset huomautukset sisältävät kaikki välitoimihakemuksen ratkaisemisen kannalta tarpeelliset tiedot, suullisia huomautuksia ei ole tarpeen kuulla.

Luottamuksellisesta käsittelystä 17.2., 11.3. ja 25.3.2004 esitetyt pyynnöt

28 Hakija on toimittanut 17.2., 11.3. ja 25.3.2004 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan nojalla pyynnöt tiettyjen sen välitoimihakemukseen, komission 1.3.2004 päivättyihin huomautuksiin ja sen omiin, 24.3.2004 päivättyihin huomautuksiin sisältyvien tietojen luottamuksellisesta käsittelystä väliintulijaan nähden. Se on toimittanut myös näiden asiakirjojen version, joka ei ole luottamuksellinen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut nämä ei-luottamukselliset versiot tiedoksi väliintulijalle, joka ei ole esittänyt niiden osalta vastalauseita tai huomautuksia.

29 Välitoimista päättävä tuomari katsoo, että koska väliintulija ei ole esittänyt vastalauseita tai huomautuksia, 17.2., 11.3. ja 25.3.2004 päivätyt luottamuksellista käsittelyä koskevat pyynnöt voidaan hyväksyä, paitsi siltä osin kuin ne koskevat hakijan ensimmäisen ja toisen määräyksen nojalla jo palauttamia summia BvS:lle. Kyseiset summat ovat yleisesti tiedossa sen vuoksi, että nämä kaksi määräystä on julkaistu yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa ja/tai toimielimen Internet-sivustolla.

Fumus boni juris

Asianosaisten lausumat

30 Hakija katsoo välitoimihakemuksessaan fumus boni jurisin osalta, ettei ole mitään syytä poiketa välitoimista päättävän tuomarin ensimmäisessä ja toisessa määräyksessä tekemästä arvioinnista.

31 Komissio katsoo puolestaan, että lykkäyksen jatkamista koskevaa hakemusta käsitellessään välitoimista päättävä tuomari ei voi tukeutua ensimmäisessä ja toisessa määräyksessä suoritettuun fumus boni jurista koskevaan arviointiin. Tämä arviointi perustui siihen, että hakijan esittämät ensimmäinen ja kolmas peruste eivät ole selvästi perusteettomia. Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti on kuitenkin kolmannen perusteen osalta poikennut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin arvioinnista ensimmäisestä määräyksestä tehdyn valituksen perusteella antamassaan määräyksessä (edellä 8 kohdassa mainittu asia komissio v. Technische Glaswerke Ilmenau, määräyksen 76 kohta). Ensimmäisen perusteen osalta hakija on pääasian yhteydessä esittänyt "BvS:n ja TGI:n välisen sopimuksen yksityistämissopimuksista (sopimus I ja sopimus II)". Tämä sopimus osoittaa komission mukaan, että BvS:n luopuminen ostohinnan perimisestä ei ollut yksityistämissopimuksen mukauttamista olennaisen sopimusehdon lakkaamisen vuoksi, vaan uusi tuki, jollaisena hakija on sitä paitsi koko ajan sitä pitänyt.

32 Hakija vastaa 24.3.2004 päivätyissä huomautuksissaan näihin väitteisiin ja toteaa, että toimenpiteen ilmoittaminen komissiolle ei merkitse sen katsomista valtiontueksi.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

33 Ensimmäisessä määräyksessä välitoimista päättänyt tuomari on katsonut, että hakijan pääasiassa esittämää ensimmäistä perustetta ei voitu ensi arviolta hylätä (ensimmäisen määräyksen 74–79 kohta). Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti on pysyttänyt tämän arvioinnin edellä 8 kohdassa mainitussa asiassa komissio vastaan Technische Glaswerke Ilmenau antamassaan määräyksessä (kyseisen määräyksen 63–69 ja 78 kohta), ja välitoimista päättävä tuomari on toistanut tämän arvioinnin toisessa määräyksessä (toisen määräyksen 42 ja 43 kohta).

34 Komissio väittää kuitenkin hakijan esittämän ensimmäisen perusteen osalta, että fumus boni jurista koskeva edellytys ei enää täyty niiden tietojen perusteella, jotka hakija on toimittanut pääasian osalta 12.9.2003 vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kehotukseen, toisin sanoen toisen määräyksen jälkeen. Näin ollen on arvioitava, kuten komissio toteaa, voidaanko esillä olevassa määräyksessä toistaa välitoimista päättävän tuomarin ensimmäisestä perusteesta ensimmäisessä ja toisessa määräyksessä esittämää arviointia.

35 Tältä osin on huomattava, että välitoimista päättävän tuomarin kanta ensimmäisessä määräyksessä perustuu muun muassa tiettyihin väliaikaisiin arviointeihin siitä, että komissio ei ollut riidanalaisessa päätöksessä kiistänyt Thüringenin osavaltion antaman lupauksen olemassaoloa, joka olisi saattanut kuulua hyväksyttyyn tukijärjestelmään (ensimmäisen määräyksen 75–78 kohta).

36 Komissio väittää, että "BvS:n ja TGI:n välisen sopimuksen yksityistämissopimuksista (sopimus I ja sopimus I)" perusteella kyseisestä ostohinnasta luopuminen ei näytä olleen yksityistämissopimuksen mukauttamista olennaisen sopimusehdon lakkaamisen vuoksi vaan uusi tuki, jollaisena hakija on koko ajan pitänyt sitä. Komissio vetoaa erityisesti seuraavasti muotoiltuun sopimusmääräykseen:

"Osapuolet ovat tietoisia siitä, että 4 miljoonan DEM:n ostohinnasta luopuminen, 1,8 miljoonan DEM:n suuruinen ostohinnan viimeistä osaa koskevien vakuuksien muuttaminen ja 2 miljoonan DEM:n suuruisen TAB:n lainan myöntäminen on ilmoitettava Euroopan komissiolle. BvS on aloittanut kyseessä olevan menettelyn 3.12.1998 tarvittavassa yhteistyössä osapuolten kanssa, ja BvS valvoo sen sujumista jatkossa."

37 Tämän sopimusmääräyksen olemassaolo ei kuitenkaan saata mitenkään kyseenalaiseksi välitoimista päättävän tuomarin ensimmäisen määräyksen 75 kohdassa tekemää arviointia, jonka mukaan komissio ei ole riidanalaisen päätöksen 82 kohdassa ottanut huomion annetun lupauksen rikkomista ja sen seurauksia, eikä näin ollen ole ilmeisestikään kiistänyt kyseisen lupauksen olemassaoloa.

38 Komission mainitseman sopimusmääräyksen perusteella ei voida tässä vaiheessa pitää mahdottomana, että hakijan väittämä lupaus on todellisuudessa annettu, eikä varsinkaan pitää selvästi perusteettomana hakijan väitettä, jonka mukaan riidanalainen tuki ei merkitse uutta tukea. Pelkästään se, että kyseisessä sopimusmääräyksessä ei ole tarkkaa viittausta lupaukseen, ei riitä ensi arviolta osoittamaan, ettei tätä lupausta olisi annettu muualla. Tämän riitautetun tosiasiakysymyksen ratkaisu kuuluu tarvittaessa pääasian ratkaisevalle tuomioistuimelle.

39 Tässä vaiheessa välitoimista päättävälle tuomarille esitettyjen tietojen valossa komission väitteiden perusteella ei siis voida muuttaa ensimmäisessä ja toisessa määräyksessä suoritettua arviointia ensimmäisestä perusteesta. Tätä perustetta ei näin ollen voida edelleenkään pitää selvästi perusteettomana. Tarvitsematta siten lausua muista pääasiassa esitetyistä perusteista fumus boni jurista koskeva edellytys täyttyy edelleen.

Kiireellisyys

Asianosaisten lausumat

40 Hakija väittää välitoimihakemuksessaan ja 24.3.2004 päivätyissä huomautuksissaan, että välitoimien kiireellisyyden toteamisen osalta sen aikaisemmin tässä asiassa

esittämät väitteet ovat edelleen voimassa. Kuten Pfizenmayerin kuudennesta asiantuntijalausunnosta ilmenee, liikevaihtoaan vuonna 2003 [— —] [1] prosentilla kasvattaneen TGI:n taloudellisen aseman myönteisestä kehityksestä huolimatta on selvää, ettei se voi maksaa riidanalaista tukea takaisin ilman konkurssia. TGI lisää, että sen maksettua lainan etukäteen TAB:lle ja suoritettua poikkeuksellisen maksun BvS:lle ensimmäisessä ja toisessa määräyksessä asetettujen vaatimusten mukaisesti sekä dollarin kurssin laskettua äkillisesti ja odottamatta sen 31.12.2003 käytettävissä olleet varat oli käytetty lähes kokonaan.

41 Komissio tuo sitä vastoin kirjallisissa huomautuksissaan esille useita seikkoja, jotka osoittavat, että hakijan taloudellinen tilanne on erittäin vaikea ja että se asetettaisiin näin ollen joka tapauksessa konkurssiin.

42 Ensinnäkin komissio toteaa, että jopa Pfizenmayerin kuudennen asiantuntijalausunnon mukaan yrityksen taloudellinen tilanne on niin kriittinen, ettei yritys pystyisi edes maksamaan uudelleen ensimmäisessä ja toisessa määräyksessä asetettujen ehtojen mukaisesti aikaisemmin maksettua summaa.

43 Toiseksi Pfizenmayerin kuudennessa asiantuntijalausunnossa ei ilmoiteta, mistä ovat peräisin välttämättömät varat investoinneille, joita ei hakijan mukaan ole mahdollista vastedes lykätä.

44 Kolmanneksi Pfizenmayerin kuudennessa asiantuntijalausunnossa katsotaan epärealistisesti, että hakijan tavarantoimittajat myöntävät sille maksuaikaa, eikä siinä todeta syitä, joiden vuoksi hakija kykenisi selviytymään dollarin kurssin laskusta, joka on osaltaan vaikuttanut sen vaikeuksien ilmenemiseen.

1 — Luottamuksellinen tieto, joka on peitetty.

45 Komissio katsoo, että nämä samat seikat osoittavat, ettei Pfizenmayeria voida pitää objektiivisena ja puolueettomana asiantuntijana.

46 Schott Glas katsoo huomautuksissaan, että hakijan elinkelpoisuus on kyseenalaisempaa kuin koskaan aikaisemmin.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

47 Aluksi on syytä toistaa ensimmäisen määräyksen 96–99 kohdassa esitetyt arvioinnit.

48 Lisäksi on todettava, että Pfizenmayerin kuudennen asiantuntijalausunnon mukaan hakijan taloudellinen tilanne on edelleen vaikea, mutta se on kuitenkin paranemaan päin.

49 Vaikka TGI:n tilanne on yhä kireä ja sekava, ottaen huomioon erityisesti sen käytettävissä olevien varojen väheneminen, ei ole edelleenkään mahdollista esittää riittävän todennäköisesti, että sitä uhkaisi joka tapauksessa konkurssi ennen pääasiassa annettavan tuomion julistamista. Sen liikevaihto on kasvanut vuonna 2003, ja sen likviditeetin, joka on vielä positiivinen, pitäisi hieman parantua 30.6.2004 mennessä. Pääasian istunto pidettiin 11.12.2003, joten pääasiassa annettava tuomio julistetaan hyvin pian. Vaikuttaa epätodennäköiseltä, että hakijan tilanne voisi heikentyä näin lyhyessä ajassa niin paljon, että hakija pitäisi todeta maksukyvyttömäksi.

50 Pfizenmayerin kuudennesta asiantuntijalausunnosta ilmenee toiseksi, että mikäli hakijan pitäisi maksaa takaisin BvS:n vaatimat summat, joita hakija ei ole vielä maksanut takaisin, sen taloudellinen tilanne voisi heiketä välittömästi niin paljon, että se pitäisi saattaa maksukyvyttömyysmenettelyyn.

51 Pfizenmayerin kuudennesta asiantuntijalausunnosta ilmenee, että hakijan 31.12.2003 käytettävissä olleet varat olivat [— —] euroa ja että vaikka TGI:n käteisvarojen ja lyhyen aikavälin likviditeetin tasoa ei voitu arvioida ja tulkita tarkkaan, se oli kokonaisuutena arvioiden alhainen, joskin positiivinen. Ajankohdalle 30.6.2004 arvioitu maksuvalmius, joka on suunnilleen [— —] euroa, on niin ikään alhainen. Näyttää siltä, että maksukyvyttömyysuhka voi toteutua jopa tilanteessa, jossa TGI ei aloita tiettyjä huomattavia investointeja ja erityisesti neljännen uunin uudelleen rakentamista.

52 Välitoimista päättävä tuomari katsoo, että komission väitteet Pfizenmayerin kuudennen asiantuntijalausunnon objektiivisuuden puutteesta ja epätäsmällisyydestä perustuvat osittain subjektiivisiin ja virheellisiin tulkintoihin tästä asiantuntijalausunnosta ja ovat joka tapauksessa riittämättömiä edellä 48–51 kohdassa esitetyn toteamuksen todennäköisyyden horjuttamiseksi.

53 Edellä esitetyn perusteella hakija on näyttänyt oikeudellisesti riittävällä tavalla toteen, että se on taloudellisesti elinkelpoinen ainakin pääasiassa annettavaan tuomioon asti ja että riidanalaisen päätöksen välitön täytäntöönpano saattaisi sen olemassaolon vaaraan nopeasti tai jopa välittömästi.

54 Tämän vuoksi kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttyy esillä olevassa asiassa. Näin ollen on syytä vertailla kysymyksessä olevia intressejä.

Intressivertailu

Asianosaisten lausumat

55 Hakija vetoaa välitoimihakemuksessaan ja 24.3.2004 toimittamissaan huomautuksissa samoihin intresseihin kuin ensimmäisessä välitoimihakemuksessaan (ensimmäisen määräyksen 110 ja 111 kohta). Se korostaa, että kaksi lisäseikkaa puoltaa riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäyksen jatkamista ilman erityisiä ehtoja.

56 Koska pääasian istunto pidettiin 11.12.2003, lykkäyksen jatkaminen rajoittuisi ensinnäkin lyhyeen ajanjaksoon. Toiseksi poikkeukselliset maksut, jotka ovat olleet tarpeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asettamien ehtojen täyttämiseksi, ovat tehneet mahdottomaksi hakijan likviditeettivarantojen muodostamisen. Koska neljännen uunin uudelleen rakentaminen on välttämätöntä, hakija ei kykene enää suorittamaan ylimääräisiä maksuja.

57 Komissio katsoo huomautuksissaan, että esillä olevan asian tilanteessa ei voida vedota poikkeuksellisiin ja hyvin erityislaatuisiin olosuhteisiin, jotka puoltaisivat välitoimien määräämistä.

58 Ensinnäkin, kuten riidanalaisessa päätöksessä todetaan, markkinoilla, joilla hakija on aktiivinen, toimii kymmenen yritystä, jotka voisivat siis hyötyä riidanalaisten summien takaisinmaksusta. Lisäksi on selvää, että kyseisten tukien takaisinmaksu ei vahvistaisi mitenkään Schott Glasin määräävää markkina-asemaa, sillä tällä ei ole määräävää asemaa relevanteilla markkinoilla.

59 Toiseksi komissio kyseenalaistaa välitoimista päättävän tuomarin arvioinnin toisessa määräyksessä. Toisessa määräyksessä poiketaan ensimmäisestä määräyksestä, kun siinä todetaan ainoastaan, että Schott Glasin liikevaihto on paljon hakijan liikevaihtoa suurempi, kun taas ensimmäisessä määräyksessä nojaudutaan komission mukaan Schott Glasin määräävän markkina-aseman vahvistumiseen, millä ei kuitenkaan ollut merkitystä tässä tapauksessa. Toisessa määräyksessä ei myöskään selitetä, miten Schott Glasin liikevaihto olisi merkittävä kriteeri intressivertailussa. Mikäli tätä liikevaihtoa on tulkittava siten, että se merkitsee Schott Glasin voivan saada emoyhtiöltään lähes rajattomasti varoja kompensoimaan sen mahdolliset tappiot, välitoimista päättävän tuomarin kanta on oikeuskäytännön vastainen (asia C-303/88, Italia v. komissio, tuomio 21.3.1991, Kok. 1991, s. I-1433, Kok. Ep. XI, s. I-127, 21 kohta ja asia C-305/89, Italia v. komissio, tuomio 21.3.1991, Kok. 1991, s. I-1603, 23 kohta).

60 Kolmanneksi toisessa määräyksessä ei oteta komission mukaan huomioon riidanalaisessa päätöksessä mainittujen TGI:n ja Schott Glasin kahdeksan kilpailijan tilannetta.

61 Neljänneksi komissio toteaa vielä, että toinen määräys perustuu virheellisiin tosiseikkoja koskeviin toteamuksiin, kun siinä todetaan Schott Glasin ilmeisesti saaneen merkittävää tukea Thüringenin osavaltiolta. Päätös, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi, koski yritystä, joka ei ole väliintulija eikä myöskään väliintulijan emoyhtiö.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

62 Välitoimista päättävä tuomari katsoo ensimmäisen määräyksen 115–117 kohdassa ja toisen määräyksen 66 ja 67 kohdassa esitetyllä tavalla, että esillä olevassa asiassa on

edelleen kyse poikkeuksellisista ja hyvin erityislaatuisista olosuhteista, jotka puoltavat välitoimien jatkamista.

63 Ensinnäkin on todettava, että komissio tyytyy intressivertailua koskevissa huomautuksissaan arvostelemaan välitoimista päättävän tuomarin suorittamaa arviointia toisessa määräyksessä, johon se ei ole hakenut muutosta, vetoamatta kuitenkaan olosuhteiden muuttumiseen, jolla voitaisiin perustella se, että välitoimista päättävän tuomarin olisi muutettava kyseistä arviointia.

64 Toiseksi komission väitteiden perusteella ei voida mitenkään vaikuttaa jo ensimmäisen määräyksen 117 kohdassa ja toisen määräyksen 67 kohdassa olevaan toteamukseen, jonka mukaan ottaen huomioon esillä olevan asian hyvin poikkeukselliset olosuhteet ja etenkin riidanalaisen tuen erittäin alhainen määrä suhteessa hakijalle myönnettyjen tukien kokonaismäärään on epärealistista katsoa, että kyseisen tuen välittömän takaisinmaksun avulla voitaisiin palauttaa relevanteilla lasimarkkinoilla aikaisemmin vallinnut erityinen kilpailutilanne. Näillä samoilla väitteillä ei voida myöskään kyseenalaistaa sitä, että Schott Glasin liikevaihto, joka on huomattavasti hakijan liikevaihtoa suurempi, estää sen, että sille aiheutuisi välitoimien määräämisestä huomattavaa vahinkoa. Kuten toisen määräyksen 67 kohdassa on jo todettu, on joka tapauksessa erittäin epätodennäköistä, että TGI voisi taloudellisessa tilanteessaan toteuttaa toimenpiteitä, jotka merkitsisivät kilpailun vääristymistä ja vaikuttaisivat joko Schott Glasiin tai muihin TGI:n kilpailijoihin.

65 Kolmanneksi on otettava huomioon, että esillä olevan määräyksen erityistapauksessa pääasiassa annettavan tuomion julistaminen on pian edessä. Näin ollen, vaikka oletettaisiin, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisellä voitaisiin aiheuttaa kilpailun vääristymistä tai vaikuttaa kielteisesti muihin kysymyksessä oleviin intresseihin, kun otetaan huomioon TGI:n pysyminen relevanteilla lasimarkkinoilla, nämä vaikutukset kohdistuisivat tästä lähtien hyvin pienelle ajanjaksolle.

66 Tästä seuraa, että välitoimien määrääminen on esillä olevan asian hyvin erityislaatuisissa olosuhteissa perusteltua ja vastaa asianmukaisesti tarpeeseen varmistaa tehokas väliaikainen oikeussuoja. Lisäksi kun otetaan huomioon, että pääasiassa annettavan tuomion julistamispäivä on hyvin lähellä, tälle lykkäykselle ei ole tarpeen asettaa erityisiä ehtoja eikä sen kestoa ole tarpeen rajoittaa.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) **Saksan valtiontuesta Saksassa toimivalle Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:lle 12 päivänä kesäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2002/185/EY 2 artiklan täytäntöönpanoa lykätään pääasiassa annettavan tuomion julistamiseen asti.**

2) **Oikeudenkäyntikuluista, väliintulijan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien, päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 12 päivänä toukokuuta 2004.

H. Jung — B. Vesterdorf

kirjaaja — presidentti